

NAMIESZKAĆ SIĘ (2) *vb pf*

Pierwsze a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w mieszkać).

fut 2 pl namieszkâcie się. (1). ◇ praet 1 sg m -m się namieszkâł (1). ◇ [part praet act namiefzkâwszy się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Pf od „mieszkać” ‘przebywać w jakimś miejscu’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt [gdzie] (2) : Gdy ípłodziłz íyny/ y wnuki/ á námiefzkâcie íię wziemi [habitaveris in terra]/ á zârâzićie íię że vczynićie bâlwanâ [zostaniecie wytraceni]. BudBib Deut 4/25: [Ten Roman nie námiefzkawízy íie też ná tym páńítwie vmârł prędko BielKron 1597 157 (Linde)].

Zwrot: »dosyc się namieszkać« (1): Râdłzyby iuz ímierci był/ gdyby to mogło być/ Przeto też iuz y Bogâ/ poczâł o nię prośić. Dołyciem íie ná íwiecie/ námiefzkał moy Pánye HistHel C3.

Formacje współrdzenne cf MIESZKAĆ.